

чесьнѣ), *صومق* *сормак* (питаніе). Често смѣшятъ буквятж *ص* съ *س* *сін*.

ض *дад* или *зад*, Арабска буква, която въ Турскыя языкъ ся изрича нѣкогашъ като з твърдо, а нѣкогашъ като *д* Гръцко; а Арапытѣ я произносятъ винаги като *д* Гръцко.

ط *тж*, чете ся като българското *т*; на примѣръ: *طوب* *топ* (топъ), *طاش* *таш* (камъкъ), *طوتق* *тутмак* (хващаніе, дръженіе), *طرف* *тараф* (страна). Тая буква често ся измѣнява на *д* твърдо въ произношеніето; на пр: *طاغ* *даг* (планина, гора), *طار* *дар* (тѣсно), *طولدومق* *долдурмак* (пълненіе), *طورمق* *дурмак* (стоеніе).

ظ *зж*, чете ся като българското *з* твърдо, на пр: *ظاهر* *захир* (явно, на явѣ), *ظرف* *зарф* (пликъ, зарфъ, подложка за кахвенж чашж), *ظریف* *зариф* (хубавъ, гиздавъ).

ع *айнъ*, Арабска съгласна буква, която ся изрича твърдо съ гърло-то и нѣма нѣкоя буква, съ коя-то да ся сравни произношеніето ѳ; тя ся срѣща само въ Арабскы рѣчи, като: *اعتبار* *ѳтибар* (честь, почетъ), *اعيب* *ѳѳб* (срамъ) и др.

غ *гаин*, произаоси ся като гръцкото *г* нѣ само